

یادگاری از میرزا حبیب اصفهانی

از میرزا حبیب اصفهانی سروده‌ای مورخ به سال ۱۸۸۹ میلادی (محرم ۱۳۰۷ق.۰) به دست آمد که تاکنون در مطبوعات ایران ناشناخته است.

این شعر در دوازده بند و به مناسبت مجلس مهمانی هشتمین کنگرهٔ بین‌المللی مستشرقین سروده شده و در مجموعه‌ای که به عنوان

Menu du diner offert au Ville Congrès International des Orientalistes در استکهلم چاپ شده است انتشار یافته.

در این مجموعه قطعات و اشعاری به زبان و خط ملل شرقی و با ترجمهٔ اروپائی هر یک مناسب با آن مجلس مهمانی دیده می‌شود به این شرح:

- سوپ سوئدی بجای پیش‌غذا به زبان عربی عامیانهٔ مصر.
- آش به اسلوب سوئدی به زبان چینی.
- غذائی روسی به زبان .
- ماهی شاهانه به زبان سانسکریت .
- پشت مازهٔ گوساله به اسلوب پارسی به زبان مالزی.
- غذای پرنده به زبان سریانی .
- پختنی ای شرقی به زبان عبری .
- کوبیدهٔ جگر به زبان مانچویی .
- خروسچه به زبان جاوه‌ای .
- سالاد به زبان اکدی .
- چلو بره به زبان ترکی عثمانی .
- آرتیشو با کره به زبان قبطی .

(۵)

هر چیز آنگونه که دل جوید
وز دل اندوه جهان شوید
هر کو بیند از دل کوید
زه زه بزمی فرخ اینسان

(۶)

شیرینی ومیوه زخشک و تر
در کام زیکدیگر بهتر
خوب و خوش و نغز ز سر تا سر
برک خور و نوش میوه خون

(۷)

خواهد بیند خورشی هر کس
کو باز آ بین خورش شنبس
اشکفت آورد این مارا بس
کس این نادیده در ایران

(۸)

هرچ اند بیشی وز آن بس پیش
از سرد و گرم چه داری پیش
از گرم و سرد جهان مندی پیش
بر خون چنین خون بخشی هان

(۹)

خوانبخش مهان خواندار مهین
کاین بزم بهین کردست کزین
کسترده بدان افشاند بدین
هرچ او پیدا کرد بجهان

REMERCIEMENT POUR LE REPAS.

خوان سپاس

(۱)

کاهست که پاس و سپاس آریم
زین بزم سترک هنرمندان
وامیست کنار که بکزاریم
این وام همی زین دندان

(۲)

بزمیست همایون وشاهانه
دروی زهنر درو نوزانه
چندان که ندانیم بدیانه
در بزمکه خرد یونان

(۳)

بنگر بسخن سنجان بنگر
این جشن برایکان مشمر
زین کونه سخن سنجان ایدر
سود آنچه توان بستند بستان

(۴)

جشنی بین برده زمینونک
یاران همه با فرو با فرهنگ
جانها پاکی دلها بی زنگ
زین به جشنی دیگر نتوان

- شیرینی به اسلوب ویکتوریا به خط هیروگلیفی .
 - بستنی به زبان حمیری .
 - دسر بین‌المللی به زبان زاہونی قدیم .
 - میوه‌های مختلف به زبان جغتائی .
 - شامیانی به زبان عربی قدیم .
 - شراب بردو به زبان ہالی .
- آخرین قسمت تحت عنوان "خوان سہاس" شعر میرزا حبیب اصفہانی است . میرزا این شعر را در روزنی و حالی سروده است کہ مناسب مقام و مجلس بوده و چون تاکنون در ایران انتشار نیافتہ است عکس آن از روی همان دفتر بہ چاپ می‌رسد .

(۱۰)

با تندرستی او پیما
پی در پی جام روان آسا
تا کرد بمن فروغ افزا
بفزا بروی یساک یساران

(۱۱)

زان کو بکشادہ سر این خون را
آموز پذیرہء مہمان را
بر خون دازندہ کیهان را
دارد نکہش زبید کیهان

(۱۲)

تا پاید کیتی پایندہ
نامش جاوید بود زندہ
با خون بخششی وابا خندہ
ہم جان آسا ہم تن آسان

REMERCIEMENT POUR LE REPAS.

I.

C'est le moment d'adresser nos remerciements
A cette grande réunion de savants;
C'est un devoir pour nous; permettez nous d'accomplir
Ce devoir, de tout notre cœur.

II.

C'est une société royale et majestueuse,
Où tant de savants et de sages sont réunis;
Aussi je doute que dans le Parnasse
Il y en eut jamais autant.

III.

Regardez ces savants linguistes
Et ne prenez pas cette assemblée pour peu;
De pareils savants
Tâchez de profiter autant que possible.

IV.

Ce festin surpasse ceux du paradis;
Les convives en sont tous sages et savants,
Leurs cœurs sont purs, leurs esprits éclairés;
Il est impossible d'avoir un meilleur festin.

V.

Chaque chose y est comme le désire le cœur,
Et cela lui fait oublier les chagrins du monde;
Chacun en le voyant dit:
Bravo, quel heureux festin!

VI.

Les confitures et les fruits, soit secs, soit frais,
Au goût sont meilleurs les uns que les autres;
D'un bout à l'autre tout est bon, beau, délicieux,
Les mets, les boissons et le dessert.

VII.

Si quelqu'un veut voir ce qui est délicieux parmi les mets,
Dites lui de venir voir ce mets de « Chembes! »
Cela nous a étonnés,
Parce qu'en Irân nous n'avons vu pareille chose.

VIII.

Tout ce que vous imaginez et même plus,
Tout ce qui est froid ou chaud, vous l'avez devant vous.
Donc ne pensez pas au chaud et froid du monde,
Vous, qui êtes à la table d'un tel hôte.

IX.

C'est un hôte grand, Amphitryon magnifique,
Qui a choisi une telle société;
Il a repandu devant l'un et l'autre
Tout ce qui est au monde.

X.

Buvez à sa santé
Successivement le vin délicieux;
Pour que la réunion soit plus gaie,
Ajoutez y aussi à la santé des amis.

XI.

De celui qui a dressé cette table
Apprenez, comment il faut recevoir des convives.
Priez le Maître de l'Univers,
De le sauvegarder des maux du monde.

XII.

Tant que le monde existera,
Son nom vivra éternellement
Par la table hospitalière et par la gaieté,
Apaisant l'âme et soulageant le corps.